

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 7a: கன்னிப்பெண்கள், விதவைகள், விவாகரத்துப் பெற்ற பெண்கள்: கடவுள் ஏற்றுக்கொள்ளும் இணைவுகள்

இந்தப் பக்கம் கடவுள் ஏற்றுக்கொள்ளும் இணைவுகள் குறித்த தொடரின் ஒரு பகுதியாகும்; அதன் வரிசை இதோ:

1. இணைப்பு 7a: கன்னிப்பெண்கள், விதவைகள், விவாகரத்துப் பெற்ற பெண்கள்: கடவுள் ஏற்றுக்கொள்ளும் இணைவுகள் (தற்போதைய பக்கம்).
2. இணைப்பு 7b: விவாகரத்துச் சான்றிதழ் — உண்மைகளும் கட்டுக்கதைகளும்
3. இணைப்பு 7c: மாற்கு 10:11-12 மற்றும் விபசாரத்தில் உள்ள பொய்யான சமத்துவம்
4. இணைப்பு 7d: கேள்விகளும் பதில்களும் — கன்னிப்பெண்கள், விதவைகள், விவாகரத்துப் பெற்ற பெண்கள்

சிருஷ்டிப்பில் திருமணத்தின் தோற்றம்

சிருஷ்டிகர் முதல் மனிதனாகிய ஆணுக்குத் துணையாக ஒரு பெண்ணை [נְקֵבָה (nᵉqēvāh)] உருவாக்கிய உடனேயே முதல் திருமணம் நடைபெற்றது என்பது பொதுவாக அறியப்பட்டதே. ஆண், பெண் — விலங்குகளையும் மனிதர்களையும் குறிக்க சிருஷ்டிகர் தாமே பயன்படுத்திய சொற்கள் இவை (ஆதியாகமம் 1:27). தேவனுடைய சாயலிலும் ரூபத்திலும் படைக்கப்பட்ட இந்த ஆண், பூமியிலுள்ள மற்ற உயிரினங்களின் பெண்களில் எவரும் தன்னைப்

போல இல்லை என்பதைக் கவனித்ததாக ஆதியாகமத்தின் விவரிப்பு கூறுகிறது. அவர்களில் யாரும் அவனைக் கவரவில்லை; அவனுக்குத் துணை ஒருவர் வேண்டும் என விரும்பினான். மூலத்தில் உள்ள சொற்றொடர் [עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ (ʿēzer kᵉnegdô)] என்பதாகும்; இதன் பொருள் “பொருத்தமான துணை.” ஆதாமின் தேவையை ஆண்டவர் உணர்ந்து, அவனுடைய உடலின் பெண் வடிவமான ஒரு பெண்ணை அவனுக்காகப் படைக்கத் தீர்மானித்தார்: “மனிதன் தனிமையாயிருப்பது நல்லதன்று; அவனுக்குத் தகுந்த துணையை உண்டாக்குவேன்” (ஆதியாகமம் 2:18). பின்னர் ஏவாள் ஆதாமின் உடலிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டாள்.

வேதாகமத்தின்படி முதல் இணைவு

இவ்வாறு, ஆத்துமாக்களின் முதல் இணைவு நிகழ்ந்தது: சடங்கு இல்லாமல், உறுதிமொழி இல்லாமல், சாட்சிகள் இல்லாமல், விருந்து இல்லாமல், பதிவேடு இல்லாமல், நிகழ்வை நடத்துபவர் இல்லாமல். தேவன் அந்தப் பெண்ணை அந்த ஆணுக்குக் கொடுத்தார்; அதற்கு அவன் இவ்வாறு பதிலளித்தான்: “இவள் இப்பொழுது என் எலும்பில் எலும்பும், என் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள்; இவள் மனுஷியென்று அழைக்கப்படுவாள்; ஏனெனில் மனுஷனிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாள்” (ஆதியாகமம் 2:23). அதற்குச் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, ஆதாம் ஏவாளோடு உறவுகொண்டான் [יָדַע (yāḏaʿ) — அறிதல், பாலுறவு கொள்ளுதல்], அவள் கர்ப்பவதியானாள் என்று வாசிக்கிறோம். கர்ப்பத்துடன் இணைத்துப் பயன்படுத்தப்படும் இதே சொல் (அறிதல்), காயீனும் அவன் மனைவியும் இணைந்ததைக் குறித்தும் பின்னர் பயன்படுத்தப்படுகிறது (ஆதியாகமம் 4:17). வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்படும் எல்லா இணைவுகளும், ஓர் ஆண் தனக்காக ஒரு கன்னிப்பெண்ணையோ (அல்லது விதவையையோ) ஏற்றுக்கொண்டு அவளோடு உறவுகொள்வதையே கொண்டிருக்கின்றன — பெரும்பாலும் “அறிதல்” அல்லது “அவளிடத்தில் பிரவேசித்தல்” என்ற சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன — இது அந்த இணைவு உண்மையில் நிகழ்ந்ததை உறுதிப்படுத்துகிறது. மதச் சடங்காகவோ குடிமைச் சடங்காகவோ ஏதேனும் சடங்கு நடந்ததாக எந்த வேதாகம விவரிப்பிலும் கூறப்படவில்லை.

தேவனுடைய பார்வையில் இணைவு எப்போது நிகழ்கிறது?

மையக் கேள்வி இதுதான்: **திருமணம் நிகழ்ந்ததாக தேவன் எப்போது கருதுகிறார்?** மூன்று சாத்தியமான பதில்கள் உள்ளன — ஒன்று வேதாகமத்தின்படி உண்மையானது; மற்ற இரண்டும் பொய்யானவை, மனிதர்கள் உருவாக்கியவை.

1. வேதாகமத்தின்படியான தெரிவு

கன்னிப்பெண் ஒருத்தி சம்மதத்துடன் முதன்முறையாக ஓர் ஆணுடன் உறவுகொள்ளும் அந்தக் கணத்தில், அந்த ஆணும் பெண்ணும் திருமணமானவர்கள் என்று தேவன் கருதுகிறார். அவள் ஏற்கெனவே வேறொரு ஆணுடன் இருந்திருந்தால், முந்தைய ஆண் இறந்திருந்தால் மட்டுமே அந்த இணைவு நிகழ முடியும்.

2. பொய்யான சார்புவாதத் தெரிவு

இணைவு நிகழ்வதாகத் தம்பதியினர் தீர்மானிக்கும் நேரத்தில்தான் தேவன் கருதுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஆணோ பெண்ணோ தாங்கள் விரும்பும் அளவுக்கு பல பாலியல் துணைகளைக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆனால் அந்த உறவு தீவிரமானதாகிவிட்டது என்று அவர்கள் தீர்மானிக்கும் நாளில்தான் — ஒருவேளை அவர்கள் ஒன்றாகக் குடியேறுவதால் — தேவன் அவர்களை ஒரே மாம்சமாகக் கருதுகிறார். இந்தக் கருத்தின்படி, ஓர் ஆணின் ஆத்துமா ஒரு பெண்ணின் ஆத்துமாவுடன் எப்போது இணைகிறது என்பதைத் தீர்மானிப்பது சிருஷ்டிகர் அல்ல, சிருஷ்டியே. இந்தக் கருத்துக்கு வேதாகமத்தில் சிறிதளவும் ஆதாரம் இல்லை.

3. மிகவும் பொதுவான பொய்யான தெரிவு

ஒரு சடங்கு நிகழும்போதுதான் இணைவு நடந்ததாக தேவன் கருதுகிறார். நடைமுறையில் ஒரு மூன்றாம் மனிதரைச் செயல்முறையில் சேர்ப்பதே ஒரே மாற்றம் என்பதால், இந்தத் தெரிவு இரண்டாவதிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டதல்ல; அவர் சமாதான நீதிபதியாகவோ, பதிவாளர் அலுவலராகவோ, பாதிரியாராகவோ, போதகராகவோ இருக்கலாம். இந்தத்

தெரிவின்படியும், அந்தத் தம்பதியினர் கடந்த காலத்தில் பல பாலியல் துணைகளைக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆனால் இப்போதுதான், ஒரு தலைவருக்கு முன்பாக நிற்கும்போது, அந்த இரு ஆத்துமாக்களும் இணைந்ததாக தேவன் கருதுகிறார்.

திருமண விருந்துகளில் சடங்குகள் இல்லாதது

வேதாகமத்தில் நான்கு திருமண விருந்துகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன; ஆனால் அந்த விவரிப்புகள் எதிலும் இணைவை முறைப்படுத்தவோ ஆசீர்வதிக்கவோ ஒரு சடங்கு நடந்ததாகக் கூறப்படவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தேவனுக்கு முன்பாக இணைவு செல்லத்தக்கதாக இருப்பதற்கு ஒரு சடங்கோ வெளிப்புறச் செயல்முறையோ அவசியம் என்ற போதனை இல்லை (ஆதியாகமம் 29:21-28; நியாயாதிபதிகள் 14:10-20; எஸ்தர் 2:18; யோவான் 2:1-11). கன்னிப்பெண் ஒருத்தி தன் முதல் ஆணுடன் சம்மதத்துடன் பாலுறவு கொள்ளும்போது (திருமண நிறைவு), அந்த இணைவு உறுதிசெய்யப்படுகிறது. ஒரு மதத் தலைவருக்கோ சமாதான நீதிபதிக்கோ முன்பாகத் தம்பதியினர் நிற்கும்போதுதான் தேவன் அவர்களை இணைக்கிறார் என்ற கருத்துக்கு வேதவசனங்களில் ஆதாரம் இல்லை.

PDF: வேதாகமத்தில் உள்ள அனைத்து திருமணங்களையும் கொண்ட PDF-ஐப் பதிவிறக்கவும்.

விபசாரமும் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணமும்

தொடக்கத்திலிருந்தே தேவன் விபசாரத்தைத் தடைசெய்தார்; அது ஒரு பெண் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்களுடன் உறவுகொள்வதைக் குறிக்கிறது. ஏனெனில் **ஒரு பெண்ணின் ஆத்துமா பூமியில் ஒரே நேரத்தில் ஓர் ஆணுடன் மட்டுமே இணைய முடியும்**. ஒரு பெண் தன் வாழ்நாளில் எத்தனை ஆண்களைக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதற்கு வரம்பில்லை; ஆனால் ஒவ்வொரு புதிய உறவும் முந்தைய ஆண் இறந்திருந்தால் மட்டுமே ஏற்படலாம்; ஏனெனில் அப்போதுதான் அவனுடைய ஆத்துமா அது வந்த தேவனிடத்திற்குத் திரும்பியிருக்கும் (பிரசங்கி 12:7). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வேறொரு ஆணுடன் இணைய அவள் விதவையாக இருக்க வேண்டும்.

வேதவசனங்கள் இந்த உண்மையை எளிதில் உறுதிப்படுத்துகின்றன: நாபாலின் மரணத்தை அறிந்த பிறகே தாவீது ராஜா அபிகாயிலுக்கு ஆள் அனுப்பினார் (1 சாமுவேல் 25:39-40); அவளுடைய கணவன் மக்லோன் இறந்துவிட்டான் என்பதை அறிந்திருந்ததால் போவாஸ் ரூத்தைத் தன் மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டான் (ரூத் 4:13); இறந்துபோன தன் சகோதரனின் பெயரில் சந்ததி எழுப்பும்படி யூதா தன் இரண்டாவது மகனான ஓனானுக்குத் தாமாரை மணமுடிக்கச் சொன்னான் (ஆதியாகமம் 38:8). மேலும் காண்க: மத்தேயு 5:32; ரோமர் 7:3.

ஆணும் பெண்ணும்: விபசாரத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள்

வேதவசனங்களில் தெளிவாகக் காணக்கூடிய ஒன்று, ஒரு பெண்ணுக்கு விரோதமாக விபசாரம் செய்யப்படுவதில்லை; ஓர் ஆணுக்கு விரோதமாக மட்டுமே விபசாரம் செய்யப்படுகிறது என்பதாகும். ஒரு பெண்ணைப் பிரிந்து வேறொரு கன்னிப்பெண்ணையோ விதவையையோ மணந்துகொள்வதால், அந்த ஆண் தன் முன்னாள் மனைவிக்கு விரோதமாக விபசாரம் செய்கிறான் என்று பல சபைகள் போதிக்கும் கருத்துக்கு வேதாகமத்தில் ஆதாரம் இல்லை; மாறாக, அது சமூக மரபுகளின் அடிப்படையிலானது.

வாசிக்கவும்: மாற்கு 10:11–12 மற்றும் விபசாரத்தில் உள்ள பொய்யான சமத்துவம்.

இதற்கான சான்று, கன்னிப்பெண்களையும் விதவைகளையும் மணந்துகொண்டு பல திருமணங்கள் செய்த கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்களின் ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகளில் காணப்படுகிறது; தேவன் அவர்களைக் கண்டிக்கவில்லை — நான்கு மனைவிகளைக் கொண்டிருந்த யாக்கோபின் எடுத்துக்காட்டும் இதில் அடங்கும்; அவர்களிடமிருந்து இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களும் மேசியாவும் தோன்றினர். ஒவ்வொரு புதிய மனைவியுடனும் யாக்கோபு விபசாரம் செய்தான் என்று ஒருபோதும் சொல்லப்படவில்லை.

நன்கு அறியப்பட்ட மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு தாவீதின் விபசாரம். பத்சேபாளுடன் தாவீது உறவுகொண்டபோது, ராஜாவின் எந்தப் பெண்ணுக்கு விரோதமாக விபசாரம் நடந்தது என்று தீர்க்கதரிசியான நாத்தான் எதுவும்

கூறவில்லை (2 சாமுவேல் 12:9); அவளுடைய கணவனான உரியாவுக்கு விரோதமாக மட்டுமே அது நடந்ததாகக் கூறினார். தாவீது அப்பொழுதே மீகாள், அபிகாயில், அகினோவாம் ஆகியோரை மணந்திருந்தான் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள் (1 சாமுவேல் 25:42). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விபசாரம் எப்போதும் ஓர் ஆணுக்கு விரோதமாகவே நிகழ்கிறது; ஒரு பெண்ணுக்கு விரோதமாக ஒருபோதும் நிகழ்வதில்லை.

எல்லா விஷயங்களிலும் ஆண்களையும் பெண்களையும் தேவன் சமமாக்குகிறார் என்று சில தலைவர்கள் கூற விரும்புகிறார்கள்; ஆனால் வேதவசனங்கள் உள்ளடக்கும் நாலாயிரம் ஆண்டுகளில் காணப்படுவது இதற்கு முரணானது. தன் மனைவிக்கு விரோதமாக விபசாரம் செய்ததற்காக தேவன் ஓர் ஆணைக் கண்டித்ததாக வேதாகமத்தில் ஒரு எடுத்துக்காட்டுகூட இல்லை.

வாசிக்கவும்: இயேசு இன்று பலதார மணத்தை ஏன் அனுமதிப்பதில்லை.

இதன் பொருள் ஓர் ஆண் விபசாரம் செய்வதில்லை என்பதல்ல; மாறாக **ஆணின் விபசாரத்தையும் பெண்ணின் விபசாரத்தையும் தேவன் வெவ்வேறாகக் கருதுகிறார்** என்பதாகும். இருவருக்கும் வேதாகமத் தண்டனை ஒன்றே (லேவியராகமம் 20:10; உபாகமம் 22:22-24); ஆனால் ஆண் கன்னித்தன்மைக்கும் திருமணத்திற்கும் இடையே எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. விபசாரம் நிகழ்ந்ததா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பது ஆணல்ல, பெண்ணே. வேதாகமத்தின்படி, **கன்னிப்பெண்ணாகவோ விதவையாகவோ இல்லாத ஒரு பெண்ணுடன் உறவுகொள்ளும் போதெல்லாம் ஓர் ஆண் விபசாரம் செய்கிறான்**. உதாரணமாக, 25 வயதான கன்னி ஆண் ஒருவர், ஏற்கெனவே வேறொரு ஆணுடன் இருந்த 23 வயது இளம்பெண்ணுடன் உறங்கினால், அவன் விபசாரம் செய்கிறான் — ஏனெனில் தேவனுடைய பார்வையில் அந்த இளம்பெண் வேறொரு ஆணின் மனைவி (மத்தேயு 5:32; ரோமர் 7:3; எண்ணாகமம் 5:12).

லேவிரேட் திருமணமும் வம்சாவளியைப் பாதுகாத்தலும்

ஒரு பெண் முதல் ஆண் இறந்த பிறகே வேறோர் ஆணுடன் இணையலாம் என்ற இந்த நியதி, குடும்பச் சொத்தைக் காப்பதற்காக தேவன் கொடுத்த லேவிரேட் திருமணச் சட்டத்தாலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது: “சகோதரர்கள் ஒன்றாகக் குடியிருக்கையில் அவர்களில் ஒருவன் பிள்ளையில்லாமல் இறந்துபோனால், இறந்தவனுடைய மனைவி குடும்பத்திற்கு வெளியே அந்நியனை மணந்துகொள்ளக்கூடாது. அவளுடைய கணவனின் சகோதரன் அவளிடத்தில் பிரவேசித்து, அவளைத் தன் மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவளுக்கு மைத்துனனின் கடமையைச் செய்ய வேண்டும்...” (உபாகமம் 25:5-10. மேலும் காண்க: ஆதியாகமம் 38:8; ரூத் 1:12-13; மத்தேயு 22:24). அந்த மைத்துனனுக்கு ஏற்கெனவே வேறொரு மனைவி இருந்தாலும் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதைக் கவனியுங்கள். போவாசின் விஷயத்தில், அவன் ரூத்தைத் தனக்கு நெருங்கிய உறவினனிடம் கொடுக்க முன்வந்தான்; ஆனால் அவன் இன்னொரு மனைவியை ஏற்றுக்கொண்டு தன் சுதந்தரத்தைப் பங்கிட வேண்டியிருக்கும் என்பதால் அந்த மனிதன் மறுத்துவிட்டான்: “நகோமியின் கையிலிருந்து நீ வயலை வாங்கும் நாளில், இறந்தவனுடைய பெயரை அவன் சுதந்தரத்தின்மேல் நிலைநிறுத்தும்படி இறந்தவனுடைய மனைவியாகிய மோவாபியப் பெண் ரூத்தையும் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்” (ரூத் 4:5).

திருமணம் குறித்த வேதாகமக் கண்ணோட்டம்

வேதவசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ள திருமணம் குறித்த வேதாகமக் கண்ணோட்டம் தெளிவானது; நவீன மனித மரபுகளிலிருந்து வேறுபட்டது. சடங்குகள், நிகழ்வை நடத்துபவர்கள் அல்லது வெளிப்புறச் சடங்குகள் தேவையின்றி, ஓர் ஆணுக்கும் கன்னிப்பெண்ணுக்கும் அல்லது விதவைக்கும் இடையிலான திருமண நிறைவால் முத்திரையிடப்படும் ஆவிக்குரிய இணைவாகத் திருமணத்தை தேவன் ஏற்படுத்தினார்.

இது **திருமணத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சடங்குகளை நடத்துவதை வேதாகமம் தடைசெய்கிறது என்று பொருளல்ல**; ஆனால் அவை அவசியமானவை அல்ல என்பதும், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி

ஆத்துமாக்களின் இணைவு நிகழ்ந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துபவையும் அல்ல என்பதும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்.

சம்மதத்துடன் உறவுகொள்ளும் அந்தக் கணத்தில்தான் அந்த இணைவு தேவனுடைய பார்வையில் செல்லத்தக்கதாகக் கருதப்படுகிறது; மரணம் அந்தப் பிணைப்பை அவிழ்க்கும்வரை, பெண் ஒரே நேரத்தில் ஒரே ஓர் ஆணுடன் மட்டுமே இணைய வேண்டும் என்ற தெய்வீக ஒழுங்கை இது பிரதிபலிக்கிறது. வேதாகமத்தில் விவரிக்கப்படும் திருமண விருந்துகளில் சடங்குகள் இல்லாதது, மனித சம்பிரதாயங்களை விட நெருக்கமான உடன்படிக்கைக்கும் வம்சத்தைத் தொடரச் செய்யும் தெய்வீக நோக்கத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

முடிவுரை

இந்த வேதாகம விவரிப்புகளையும் நியமங்களையும் கருத்தில் கொள்ளும்போது, திருமணம் குறித்த தேவனுடைய வரையறை மனித மரபுகளிலோ சட்ட சம்பிரதாயங்களிலோ அல்ல, அவருடைய சொந்த வடிவமைப்பிலேயே வேரூன்றியுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. தொடக்கத்திலிருந்தே சிருஷ்டிகர் நியமத்தை ஏற்படுத்தினார்: திருமணம் என்பது, மணமுடிக்கத் தகுதியான ஒரு பெண்ணுடன் — அதாவது கன்னிப்பெண்ணுடனோ விதவையுடனோ — ஓர் ஆண் சம்மதத்துடன் உறவுகொள்ளும்போது அவருடைய பார்வையில் முத்திரையிடப்படுகிறது. குடிமை அல்லது மதச் சடங்குகள் பொதுவான அறிவிப்புகளாகச் செயல்படலாம்; ஆனால் தேவனுக்கு முன்பாக ஓர் இணைவு செல்லத்தக்கதா என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் அவற்றுக்கு எந்தச் செல்வாக்கும் இல்லை. அவருடைய ஒழுங்குக்குக் கீழ்ப்படிவதும், திருமணப் பிணைப்பின் பரிசுத்தத்தை மதிப்பதும், கலாசார மாற்றங்களோ மனிதக் கருத்தோ மாறினாலும் மாறாத அவருடைய கட்டளைகளுக்கு உண்மையாயிருப்பதுமே முக்கியமானவை.